



Δεν είμαι έτοιμος να διαχειριστώ το θέμα του τίτλου, ως εκ τούτου είναι πιθανόν να πέσω σε σωρεία σφαλμάτων που με τη σειρά τους θα με εκθέσουν, αλλά είναι τόσο μεγάλη η επιθυμία να σημειώσω κάτι για αυτά που είδα, ώστε θα το διακινδυνεύσω.

Η πρόσφατη, σύντομη επίσκεψη [στη χώρα του Βάσκων](#), με έφερε έστω και για 15 συνολικά ώρες στο Μπιλμιάο. Αν υποθεθεί ότι οι δέκα από αυτές διατέθηκαν για επαγγελματικές υποχρεώσεις και ύπνο, περίσσεψε ένα πεντάωρο. Με το Guggenheim σε μικρή απόσταση από το ξενοδοχείο, η επίσκεψη ήταν αναπόφευκτη, ειδικά μετά τις παροτρύνσεις του Βενιαμίν.

Οι στατιστικές λένε, ότι η δημιουργία του, το '97 μετά από πέντε χρόνια κατασκευής, ήταν η πιο σημαντική συμβολή για την μετάβαση της πόλης από φθίνουσα βιομηχανική σε ανθούσα τουριστική.

Το πλήθος των επισκεπτών που εύκολα πια, ξεπερνά το εκατομμύριο σε ετήσια βάση, έχει μετατρέψει τη Βασκική πόλη σε καλλιτεχνικό πνεύμονα. Είναι μια πετυχημένη ακροβασία ανάμεσα σε αρχιτεκτονικά δημιουργήματα, όπως ο καθεδρικός ναός, ή το κυβερνητικό κτίριο, που έρχονται από το παρελθόν και σε άλλα όπως ο ουρανοξύστης της Iberdrola ή το κτίριο του Guggenheim, που ανήκουν στο σήμερα, για να μην πούμε στο αύριο.

Για το τελευταίο, το δημιούργημα του Frank Gehry, κυοφορείται η άποψη ότι μας άλλαξε τον τρόπο με τον οποίον αντιμετωπίζουμε τα μουσεία και γεννά νέες απόψεις για τον τρόπο που συνδέει την Τέχνη, την Αρχιτεκτονική και τις συλλογές.

Υπενθυμίζω τη θέση ότι δεν νιώθω έτοιμος να διαχειριστώ το θέμα, μολοντούτο θα υποπέσω στον πειρασμό, να γράψω δυο λόγια για κάποια εκθέματα.







Πηγή: <http://www.athensjournal.com>